ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΟΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
14
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθμὸς Φύλλου 203
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.—

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πολλοὶ ἀνήλικοι, καὶ μάλιστα καὶ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων καὶ αὐτῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων κυκλοφοροῦν ἀνὰ τοὺς δρόμους μέχρι βαθείας νυκτός, ἐκτρεπόμενοι εἰς παιδιὰς θορυβώδεις, παρενοχλοῦντες τοὺς περιπατητὰς καὶ διαταράσσοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων.

Εἴδομεν ἐπίσης καὶ τινας τῶν μαθητῶν, νὰ συχνάζουν εἰς τὰ καφενεῖα, ἄλλους δὲ νὰ δημιουργοῦν νυκτερινὰ γλέντια, οἱ μεγαλύτεροι, χάριν ἀναψυχῆς ὡς λέγουν, ἥτις ὅμως εἶναι ἡ ἀρχὴ ὅλων τῶν μετέπειτα κακῶν, μὲ τὰ γνωστὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἀπησχόλησε παρόμοιον θέμα, διὰ τοὺς νέους, καὶ ἐπεστήσαμεν σαφῶς τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, ὅτι οὗτοι συχνάζουν εἰς τὰ καφενεῖα, ἐπεδιδόμενοι εἰς τὴν οἰνοποσίαν καὶ τὴν χαρτοπαιξίαν ἐν αὐτοῖς.

Διὰ τοὺς μαθητὰς ὅμως, τῶν ὁποίων αἱ παρεκτροπαὶ τοῦ εἴδους τούτου εἶναι ἐκτάκτως θλιβεραὶ ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνοι δι' αὐτούς, ἅς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπιμείνωμεν ἀκόμη περισσότερον ὅπως ληφθῶσι μέτρα προστασίας αὐτῶν, διότι ἐὰν ἐπιτρέψωμεν εἰς τούτους νὰ φθάσουν ἕως ἐκεῖ, ὥστε νὰ συχνάζουν ἀνενόχλητοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι εἰς τὰ καφενεῖα, νὰ πίνουν καὶ νὰ χαρτοπαίζουν, τότε τὸ κακὸν ἔχει πλήρως συντελεσθῇ. Ἀλλὰ καὶ μόνον διότι περιφέρονται οὗτοι τὴν νύκτα εἰς τοὺς δρόμους καὶ θορυβοῦν ὡς εἴπομεν, τοῦτο εἶναι κακόν.

Προσέχομεν πολὺ νὰ μὴ ἀναμιχθῶμεν εἰς ἀλλότροια καθήκοντα ἢ καὶ ἐκ παρεξηγήσεως μόνον νομισθῇ ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ δημιουργήσωμεν ἐντυπώσεις, δυναμένας νὰ θέσουν ἐν ἀμφιβόλῳ τὸν ὑπέρτατον τῷ ὄντι ζῆλον καὶ τὸ ἀδεάπτωτον ἐνδιαφέρον τῶν κ.κ. γυμνασιαρχῶν, καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ ἐπιθεωρητῶν αὐτῶν, διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητῶν των.

Ἀλλὰ καὶ τὸ καθῆκον ἡμῶν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἅς μὴ παρορραθῇ καὶ τοῦτο καθίσταται φρονοῦμεν ὡς λίαν ἐπιτακτικόν, τουλάχιστον ὡς καλὴ θέλησις νὰ βοηθήσωμεν διὰ τὴν ἠθικὴν προστασίαν τῶν μαθητῶν ἐπισημαίνοντες καὶ τοὺς κινδύνους οἵτινες ἐπικρέμωνται κατ' αὐτῶν, ὅταν οὗτοι ἀπολαμβάνουν ὑπερβολικῆς ἐλευθερίας, καὶ πληροφοροῦντες τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους των, ὅτι τὸ ἔργον των πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, παρὰ τὰς προσπαθείας των δὲν ἀπέδωκαν ὅλους τοὺς καρποὺς τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ἠθέλησαν καὶ ἡμεῖς βεβαίως προσδοκῶμεν.

Δὲν μᾶς ἐμποδίζει, ὁμολογοῦμεν, τίποτε νὰ πιστεύωμεν καὶ νὰ διακηρύσσωμεν, ὅτι ὅλοι οἱ κ.κ. καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἐπικεφαλεῖς αὐτῶν, οὐδέποτε παραλείπουν νὰ διδάσκουν, ἕκαστος ἀπὸ τῆς θέσεώς του, πῶς νὰ διάγουν οἱ μαθηταί των καὶ πῶς οὗτοι νὰ συμπεριφέρωνται μεταξύ των καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἀλλ' ὅταν βλέπομεν τὰς παρεκτροπάς των αὐτάς, ὀφείλομεν νὰ τὰς φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα, διὰ νὰ λαμβάνουν γνῶσιν καὶ οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες αὐτῶν, οἵτινες μάλιστα περισσότερον ἀπὸ πάντα ἄλλον ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνδιαφέρωνται καὶ νὰ ἐπιμένουν διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων των.

Θὰ ἐλέγομεν μάλιστα, ὅτι οἱ γονεῖς πρῶτοι αὐτοὶ ἔχουν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν των καὶ μόνον εἰς τὰ χωρία, ὅπου οὗτοι δὲν δύνανται, λόγῳ τῶν ἀγροτικῶν ἀπασχολήσεών των, νὰ παρακολουθοῦν ταῦτα, οἱ διδάσκαλοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀσκοῦν αὐστηρότερον τὸν ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐκτὸς τῶν σχολείων, διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς, εἰς τὰ χωρία, φωλεύουν οἱ περισσότεροι καὶ μεγαλύτεροι κίνδυνοι, καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι οὗτοι βλέπουν δυστυχῶς καὶ τοὺς μεγαλειτέρους των ἀκόμη καὶ τοὺς ἰδίους γονεῖς των, νὰ χαρτοπαίζουν καὶ νὰ πίνουν εἰς τὰ καφενεῖα.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μάλιστα, ἅς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς προηγουμένας δημοσιευθείσας παρατηρήσεις μας, ὅτι εἰς τὰ χωρία οἱ νέοι ἐκτρέπονται πολλάκις εἰς διασκεδάσεις ὁλονυκτίους καὶ μεθυσκόμενοι ἄλλοτε εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἄλλοτε εἰς τὰς κατ' οἶκον συγκετρώσεις των, ἀνοίγουν τὸν δρόμον πρὸς τὸν ἀλκοολισμόν, οἱ δὲ γονεῖς αὐτῶν ὄχι μόνον τοὺς ἀνέχονται, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνθαρρύνουν καὶ τοὺς διευκολύνουν, μὴ ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, οἱ γονεῖς, διὰ τοῦ τρόπου τούτου καταδικάζουν τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν των καὶ τὸ μέλλον των.

Καὶ προσθέτομεν, ὅτι ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ σχετικὴ ἀστυνομικὴ διάταξις, ἀπαγορεύουσα τοὐλάχιστον εἰς τοὺς νέους νὰ συχνάζουν εἰς τὰ καφενεῖα, αἱ κατὰ τόπους ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὅθεν δύνανται νομίζομεν, νὰ ἐμποδίζουν τούτους, βέβαιαι ὅτι οἱαδήποτε μέτρα καὶ ἂν λάβουν διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ τούτου, θὰ μᾶς εὕρουν πάντοτε συμπαραστάς των, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη θὰ τὰς πλαισιώσῃ μὲ πολλὴν εὐγνωμοσύνην καὶ στοργὴν ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τῆς ὑγιοῦς Κοινωνίας.

Θὰ εἴπωμεν ὅμως καὶ πάλιν, ὅτι οἱ νέοι πρέπει νὰ ἔχουν καὶ τὴν ἀναψυχήν των, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν ἀθλητισμόν. Ἀτυχῶς ὅμως, παρ' ὅτι τόσοι σύλλογοι ἔχουν ἱδρυθῇ μέχρι σήμερον, ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὸν Νομόν μας, εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα.

Καὶ θὰ ζητήσωμεν καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην μας ὅπως οὗτος ἐπέμβῃ προσωπικῶς, ὡς ὁ μόνος δυνάμενος νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπαραιτήτους δαπάνας ἀκόμη καὶ θυσίας διὰ τὴν δημιουργίαν πραγματικῶν ἀθλητικῶν συλλόγων, εἰς ὅλας τὰς κοινότητας.

Τέλος ἅς μᾶς ἐπιτραπῇ ὅπως ζητήσωμεν, διὰ μὲν τοὺς μαθητὰς μεγαλειτέραν ἐπαγρύπνησιν ἐκ μέρους τῶν κ.κ. καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους νέους νὰ γίνῃ μία πραγματικὴ σταυροφορία ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

ΑΙ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἐν συνεχείᾳ δημοσιευθέντος εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καὶ τεθέντος ὑπ' ὄψει τῆς κοινότητος Συκιᾶς, ἐπιγράμματος, διὰ τὴν ἀναθηματικὴν στήλην εἰς θέσιν «Σκιωτούδια ἢ Κομμένοι», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσ)νίκης-Πολυγύρου, ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου μας καθηγητοῦ κ. Νικολάου Χαριστοῦ, δημοσιεύομεν καὶ ἕτερον τοιοῦτον ἀνωνύμου, προφανῶς ὅμως συμπατριώτου μας καὶ τούτου διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν.

Ὁ ἐν λόγῳ «ἀνώνυμος» ἀποστολεύς, μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς:

«...Γράφω καὶ εἰς σᾶς διὰ νὰ προκαλέσω ἄμιλλαν μεταξὺ τῶν ἐπαϊόντων τοῦ τόπου μας, ὥστε νὰ γραφῇ καὶ νὰ ἐπιλεχθῇ τὸ πλέον ἁρμόδιον εἰς τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο ἐπίγραμμα Γεγονὸς ὄντως ἰσάξιον τοῦ τῶν Τριακοσίων τῶν Θερμοπυλῶν».

480 π. Χ. — 1821 μ. Χ.

Ὦ ξεῖν! Ἀγγέλειν τῷ Πανελληνίῳ ὅτι τῇδε ἕπεσαν πληθὺν βαρβάρων κατακόπτοντες τὰ πρῶτ' ἀφ' ἥβης ἄγοντες ἐκ Σιθωνίας Συκιῶται ἑξήκοντα καὶ δύο καὶ Χάψας Κασσανδρεύς. Ἑλλάδ' ἐλευθερίας ἕνεκα νέας ἱστορήσαντες ᾧδε Θερμοπύλας.

✲ Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ✲

ΟΙ ΑΠΟΡΟΙ

Ἐπλησίασαν αἱ ἡμέραι τοῦ Πάσχα. Καὶ εἶναι χρέος ὅλων τῶν χριστιανῶν, νὰ ἑορτάσουν. μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν λαμπρότητα τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ὑπάρχουν ὅμως μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἄποροι ἀναξιοπαθοῦντες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ δὲν θὰ ἔχουν οὐδὲ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας των

Πιστεύομεν, ὅτι αἱ κατὰ τόπους φιλανθρωπικαὶ ὀργανώσεις θὲ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον των πρὸς αὐτούς. Ἀλλὰ καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται ὀργανώσεις, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων, ἅς κινηθοῦν ἐγκαίρως ἵνα μὴ λείψῃ ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς τούτους συνανθρώπους μας ἡ χαρὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου.

Διότι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἰδιαιτέρως ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις πρέπει νὰ ὑψοῦται πρὸς τὸν μεγάλον προορισμὸν της καὶ ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς δὲν ἔλειψε ποτὲ ἡ καλὴ αὐτὴ θέλησις τῆς ἀλληλοβοηθείας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΑΣ

Εἰς ἕνα τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» δημοσιεύεται νεκρολογία, διὰ τὸν ἀποβιώσαντα τὴν 24ην Νοεμβρίου τοῦ 1956, συνεπείᾳ καρδιακῆς προσβολῆς συμπατριώτου μας Ἀθανάσιον Βασίλαν ἐξ Ὁρμυλίας, πολιτικὸν μηχανικὸν τοῦ ἐθνικοῦ μας Μ. Πολυτεχνείου.

Ἀρκούμεθα μόνον εἰς τὴν τιμὴν αὐτὴν ἥτις ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἰς τὸν ἐξαίρετον ἐκεῖνον συμπατριώτην μας, ὅστις ὡς γράφει «σπουδαστὴς ἀκόμη ἐπέσειρε τὸν θαυμασμὸν τῶν καθηγητῶν του διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς διανοίας του, ὑπῆρξε ἐξέχον στέλεχος τῶν ὑπηρεσιῶν μελετῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Μακεδονίᾳ, ἐπιλύων διὰ τῆς φωτεινῆς διανοίας του καὶ τὰ πλέον δύσκολα ὑδροτεχνικὰ προβλήματα καὶ διελθὼν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τοῦ ὑπουργείου δημοσίων ἔργων ὡς φωτεινὸν μετέωρον, ἀναγνωρισθεὶς παρὰ πάντων ὡς ἰδιοφυΐα».

Ἀναδημοσιεύοντες δὲ τὰ ἀνωτέρω, ἀποτίομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὸν ὕστατον φόρον τιμῆς, πρὸς τὴν μνήμην του.

ΤΑ ΣΥΚΑ, ΣΥΚΑ

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δώσωμεν συνέχειαν εἰς τὸ ἄρθρον μας τῆς 31ης Μαρτίου, ὅπου ἐγένετο λόγος διὰ τὴν ἀνάρμοστον συμπεριφορὰν ἐνίων «νηπιαζόντων» τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν μεταλλείων Κασσάνδρας, οἵτινες παρεπονέθησαν προσωπικῶς εἰς τὸ διευθυντήν μας κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασιν του, ὑποσχεθεὶς οὗτος ὅτι ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὸ ἀντίθετον θὰ τοὺς δοθῇ ἱκανοποίησις. Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν των ἣν ἐλάβομεν, ἀποκαλύπτει τὴν εἰς αὐτοὺς ὀποδοθεῖσαν τῶν «νηπίων» ἰδιότητα.

Ἐπιλαμβανόμενοι ὅμως τῆς εὐκαιρίας τοὺς συγχαίρωμεν εἰλικρινῶς διότι πράγματι ὅλως ἀνιδιοτελῶς προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ὡς καθηγηταὶ εἰς τὴν ἐκεῖ λειτουργοῦσαν τεχνικὴν σχολὴν ἐξυπηρετοῦντες καὶ τὴν κρατικὴν προσπάθειαν καὶ τὸν τόπον.

Τὰ σῦκα, σῦκα καὶ ἡ σκάφη, σκάφη.

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Αἱ φυλακαὶ Κασσάνδρας, δημοσιεύουν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία» τῆς 7 τρέχοντος, διακήρυξιν αὐτῶν, περὶ ἐκποιήσεως γάλακτος.

Παρακολουθοῦμεν ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τούτων ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ἐπὶ τετραετίαν ὁλόκληρον σχεδόν, συστηματικῶς ἀποφεύγει νὰ δημοσιεύῃ τὰς διακηρύξεις του εἰς τὴν ἐφημερίδα μας, καίτοι γνωρίζει ὅτι κυκλοφοροῦμεν εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων, ἐντὸς τοῦ Νομοῦ μας.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν σιωπηρὰν αὐτὴν πολεμικὴν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, δίδοντος τὴν προτίμησίν του εἰς ἐφημερίδας ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ καὶ καταβάλλοντος οὕτω πολλαπλάσια ἔξοδα δημοσιεύσεων.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει, καὶ δημιουργεῖ καὶ εὐθύνην διὰ τὸν κ. Διευθυντήν, εἶναι ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποκλείει ἀπὸ τὰς διαφόρους δημοπρασίας τῶν φυλακῶν τοὺς ἐντοπίους ἐνδιαφερομένους, οἵτινες βεβαίως δὲν λαμβάνουν γνῶσιν αὐτῶν ἅπαντες ἀπὸ τὰς ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ μας ἐφημερίδας.

Ὀφείλει ἐξ ἄλλου νὰ γνωρίζῃ ὁ κ. Δ)ντὴς ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμα αὐτοῦ νὰ ἐπιδεικνύει τοιαύτην περιφρόνησιν πρὸς τὴν τοπικὴν ἐφημερίδα εἰς ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τοὺς Χαλκιδικεῖς καὶ ἄν ἀκόμη λησμονῇ ὅτι ἡ ἔκτασις αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύονται αἱ φυλακαὶ εἶναι τμῆμα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἀνήκει εἰς τὸν τόπον μας, ὁ ὁποῖος τόσα χάνει ἐκ τούτου καὶ τόσα κερδίζει τὸ Δημόσιον.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπεκταθῶμεν σήμερον. Ἀλλὰ ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Δ)ντήν, ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ δημοσιεύῃ τὰς διακηρύξεις του καὶ εἰς τὸν ἐντόπιον τύπον, εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὄχι, διότι ἄλλως παραβιάζει τὰ καθιερωμένα καὶ τὰ νόμιμα δικαιώματα τοῦ τύπου.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ὡς γράφομεν καὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ μας, ὁ ἀθλητισμὸς εἶναι ἡ μόνη ἀναψυχὴ διὰ τοὺς νέους καὶ τὸ καλύτερον διὰ νὰ ἀπομακρύνωμεν τούτους ἀπὸ ἄλλας καταστροφὰς αἵτινες δημιουργοῦν κακὰς ἕξεις.

Τὰ λυπηρὰ ὅμως ἔκτροπα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ γήπεδον Ὁρμυλίας, μεταξὺ τῶν ἀθλητικῶν σωματείων Ὁρμυλίας-Πολυγύρου καί, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν καὶ τραυματισμοί, ὀφείλομεν νὰ τὰ στιγματίσωμεν καὶ εἰς βάρος τῶν παικτῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν πραγματικοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες διευθύνουν τοὺς ἀθλητικοὺς συλλόγους καὶ δὲν κατόρθωσαν νὰ διδάξουν εἰς τοὺς ἀθλητάς, ὅτι ὁ στῖβος των εἶναι χῶρος ἱερὸς καὶ πᾶσα βία μεταξὺ τῶν παικτῶν εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ἀπὸ πάντας ἀπαράδεκτος.

Ἂς καταβληθῇ τοὐλάχιστον εἰς τὸ μέλλον πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀθληταὶ τοῦ ποδοσφαίρου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀγωνισμάτων, ὅτι γυμνάζονται, ὄχι διὰ νὰ δέρνουν τοὺς ἀντιπάλους των, ἀλλὰ νὰ χαλυβδώνουν τὸ σῶμα των.

= ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ =

Οἱ ψαράδες ποὺ ψάρεψαν μιὰ πέτρα.

Κάτι ψαράδες τραβοῦσαν τὸ δίχτυ κι' ἐπειδὴ ἦταν βαρύ, χαίρονταν καὶ χροπηδοῦσαν μὲ τὴν ἰδέα πὼς ἦταν καλὴ ἡ ψαριά. Ὅταν ὅμως τὸ τράβηξαν στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ βρῆκαν λίγα ψάρια καὶ τὸ δίχτυ γεμάτο πέτρες κι' ἄλλη σαβούρα, πολὺ πικράθηκαν. Δὲν τοὺς κακοφαινόταν τόσο γι' αὐτὸ ποὺ ἔγινε, ὅσο γιατὶ εἶχαν φανταστεῖ τὸ ἀντίθετο Κι' ἕνας ἀπ' αὐτούς, γέρος, τοὺς εἶπε: «Ἄς μὴ στενοχωριόμαστε σύντροφοι. Φαίνεται πὼς ἡ λύπη εἶναι τῆς χαρᾶς ἀδελφή, κι' ἀφοῦ πρῶτα χαρήκαμε τόσο πολύ, ἔπρεπε ὕστερα νὰ νοιώσουμε καὶ κάποια λύπη».

Πρέπει λοιπὸν κι' ἐμεῖς, βλέποντας πόσο εὔκολα ἀλλάζει ἡ ζωὴ νὰ μὴν καρτεροῦμε πάντα χαρὰ ἀπὸ τὰ ἴδια πράγματα. Νὰ σκεφτόμαστε πὼς ἔπειτ' ἀπὸ τὴν πολλὴ γαλήνη δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἔρθει κι' ἡ τρικυμία.

Οἱ λοτόμοι καὶ τὸ πεῦκο.

Μερικοὶ λοτόμοι ἔσκιζαν ἕνα πεῦκο, καὶ τὸ ἔσκιζαν εὔκολα μὲ σφῆνες ποὺ ἔφτιασαν ἀπὸ τὸ ξύλο του. Καὶ εἶπε τὸ πεῦκο: «Δὲν παραπονιέμαι τόσο μὲ τὸ πελέκι ποὺ μ' ἔκοψε, ὅσο μὲ τὶς σφῆνες ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ μένα».

Θέλει νὰ πεῖ πὼς τὸ νὰ πάθεις κάτι κακὸ ἀπὸ ξένους δὲν εἶναι τόσο φοβερό, ὅσο τὸ νὰ πάθεις ἀπὸ τοὺς δικούς σου.

Τὸ κατσίκι καὶ ὁ λύκος.

Ἕνα κατσίκι, ποὺ ἦταν ἐπάνω σὲ μιὰ στέγη, βλέποντας ἕνα λύκο νὰ περνᾶ ἀπὸ κάτω τὸν ἔβριζε καὶ τὸν περιγελοῦσε. Κι' ὁ λύκος εἶπε: «Ἐ καημένε μου, δὲν βρίζεις ἐσύ, ἡ θέση ποὺ εἶσαι μὲ βρίζει».

Ὁ μύθος δείχνει πὼς πολλὲς φορὲς ὁ τόπος κι' ἡ περίσταση δίνουν σ' ἕναν τὴν τόλμη νὰ τὰ βάλει μὲ τὸ δυνατότερό του.

Τὸ ἄλογο κι' ὁ γάϊδαρος.

Ἕνας ἄνθρωπος εἶχε ἕνα ἄλογο κι' ἕνα γάϊδαρο. Μιὰ μέρα ποὺ πήγαιναν πολὺ δρόμο, λέει ὁ γάϊδαρος στὸ ἄλογο: «σήκωσε λίγο ἀπὸ τὸ βάρος μου, ἂν θέλεις τὴ σωτηρία μου». Τὸ ἄλογο δὲν δέχτηκε κι' ὁ γάϊδαρος ἀπὸ τὴν κούραση ἔπεσε καὶ ψόφησε. Τὸ ἀφεντικὸ τὰ φόρτωσε ὅλα στὸ ἄλογο ὡς καὶ τὸ τομάρι τοῦ γαϊδάρου. Ἔκλαιγε τότε τὸ ἄλογο καὶ φώναζε: «ἀχ δυστυχία μου. Γιὰ νὰ μὴ θελήσω νὰ πάρω ἕνα μικρὸ βάρος, νὰ τώρα σηκώνω ὅλα, κι' ἀκόμα καὶ τὸ τομάρι».

Ὁ μύθος σημαίνει πώς, ὅταν οἱ μεγάλοι συμμερίζονται στὴ ζωὴ τὶς δυσκολίες τῶν μικρῶν, σώζονται κι' αὐτοὶ κι' ἐκεῖνοι.

Ὁ γέρος καὶ ὁ θάνατος.

Ἕνας γέρος ἔκοψε μιὰ φορὰ ξύλα, τὰ φορτώθηκε καὶ τραβοῦσε πολὺ δρόμο Ἀπὸ τὴν πολλὴ κούραση ἀπόθεσε καταγῆς τὸ φορτίο καὶ καλοῦσε τὸ θάνατο νὰ τὸν πάρει. Παρουσιάστηκε ὁ θάνατος καὶ τὸν ρώτησε γιὰ ποιὸ λόγο τὸν φώναξε

«Γιὰ νὰ σηκώσεις τὸ φορτίο» τοῦ ἀπάντησε ὁ γέρος.

Ὁ μύθος δείχνει πὼς ὁ ἄνθρωπος, καὶ νὰ δυστυχεῖ ἀγαπᾶ τὴ ζωή

Ὁ γεωργὸς καὶ τὰ παιδιά του.

Ἕνας γεωργός, ἑτοιμοθάνατος πιά, θέλοντας ν' ἀποχτήσουν τὰ παιδιά του πείρα τῆς γεωργίας, τὰ κάλεσε κοντά του καὶ τὰ εἶπε: «παιδιά μου, ἐγὼ πιὰ φεύγω ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἐσεῖς ἀναζητῆστε μέσα στὸ ἀμπέλι ὅσα ἔχω ἐκεῖ κρυμμένα κι' ὅλα θὰ τὰ βρεῖτε». Τὰ παιδιὰ νομίζοντας πὼς κάπου θὰ εἶχε χωμένο θησαυρό, ἔσκαψαν βαθιά, μετὰ τὸ θανατο τοῦ πατέρα τους, ὅλο τὸ ἀμπέλι ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Θησαυρὸ δὲν βρῆκαν. Τὸ ἀμπέλι ὅμως ἀπὸ τὸ καλὸ σκάψιμο ἔδωσε πολλαπλάσιο καρπό.

Ὁ μύθος δείχνει πὼς ἡ δουλειὰ εἶναι στὸν ἄνθρωπο θησαυρός

Ἡ ἀλεποῦ ἡ κουτσονούρα.

Μιὰ ἀλεπού, ποὺ σ' ἕνα δόκανο εἶχε κοπεῖ ἡ οὐρά της, ἀπὸ τὴν πολλὴ ντροπὴ ἔκρινε πὼς ἡ ζωή της ἦταν πιὰ ἀνυπόφορη. Σκέφτηκε λοιπὸν νὰ βάλει καὶ τὶς ἄλλες ἀλεποῦδες νὰ κόψουν τὶς οὐρές τους, ὥστε μέσα στὸ γενικὸ κουτσονούριασμα νὰ κρύψει τὸ δικό της κουσούρι Ἔτσι τὶς μάζεψε ὅλες καὶ τὶς συμβούλευε νὰ κόψουν τὶς οὐρές τους· δὲν εἶναι μόνο ἄσκημο πράμα, τοὺς ἔλεγε, εἶναι κι' ἕνα περιττὸ βάρος κρεμασμένο ἀπὸ πίσω σας». Ἔλαβε τότε τὸ λόγο μιὰ ἀπὸ τὶς ἀλεποῦδες καὶ εἶπε: «ἀγαπητή μας· ἂν δὲ σοῦ σύμφερνε. δὲν μᾶς ἔδινες αὐτὴ τὴ συμβολή».

Αὐτὸς ὁ μύθος ταιριάζει σ' ἐκείνους ποὺ συμβουλεύουν τοὺς ἄλλους ὄχι ἐπειδὴ θέλουν τὸ καλό τους παρὰ γιὰ τὸ δικό τους συμφέρον.

Ὁ κατεργάρης.

Ἕνας κατεργάρης ἔβαλε στοίχημα μὲ κάποιον πὼς θὰ τοῦ ἀποδείξει ὅτι τὸ μανιεῖο τῶν Δελφῶν λέει ψέματα. Τὴν ὡρισμένη μέρα πῆρε στὸ χέρι του ἕνα σπουργίτη, τὸ σκέπασε μὲ τὸ ροῦχο του καὶ πῆγε στὸ ναό. Στάθηκε ἀντίκρυ καὶ ρώτησε· «αὐτὸ ποὺ ἔχω στὸ χέρι μου ζωντανὸ εἶναι ἢ ἄψυχο;» Εἶχε σκοπό, ἂν τοῦ ἀπαντήσουν «ἄψυχο», νὰ παρουσιάσει τὸ σπουργίτι ζωντανό. Ἂν τοῦ ποῦν «ζωντανό», νὰ τὸ πνίξει κι' ἔπειτα νὰ τὸ βγάλει. Ὁ θεὸς ὅμως κατάλαβε τὴ σερετιά του καὶ τοῦ εἶπε: «ἄνθρωπε, σταμάτα· αὐτὸ ποὺ κρατᾶς εἶναι στὸ χέρι σου νὰ εἶναι ζωντανὸ ἢ νεκρό».

Ὁ μύθος σημαίνει πὼς τὸ θεῖο δὲν ξεγελιέται. Χ-ς Γ-ς

Ο ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Τοῦ κ. Ν Κ. ΜΑΝΑΓΚΗ

Εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς οἰκονομικῆς καθυστερήσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς ὀπισθοδρομήσεως, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ ζωτικότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ παρέμενεν ἀναξιοποίητος. Ἡ Ἑλλὰς εὐθὺς μετὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον ἐξηκριβωμένως εἶχε τὴν χαμηλοτέραν παραγωγὴν καὶ κατανάλωσιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπὸ ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Συγκεκριμένως ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ κάτοικον μόλις ἔφθανε τὰς 40 κιλοβατώρας ἐτησίως ἔναντι 2770 τῆς Νορβηγίας, 890 τῆς Γερμανίας, 430 τῆς Γαλλίας καὶ 370 τῆς Ἰταλίας. Μόνον ἡ περιοχὴ τῆς πρωτευούσης εἶχεν ἠλεκτροπαραγωγὴν καλύπτουσαν τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῶν ἀναγκῶν της. Ἡ δὲ παραγομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια προήρχετο ἀπὸ ὑγρὰ καύσιμα τὰ ὁποῖα εἰσήγοντο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν μὲ βαρυτάτην διὰ τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν θυσίαν συναλλάγματος.

Ἐνώπιον τῆς ἀποκαρδιωτικῆς αὐτῆς καταστάσεως, τῆς ἐγκυμονούσης σοβαροὺς κοινωνικοὺς κινδύνους, ἐθεωρήθη, ὅτι μόνον διὰ τοῦ ἐξηλεκρισμοῦ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξήρχετο ἐκ τῆς δυσκόδου οἰκονομικῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν. Τοιουτοτρόπως ὁ ἐξηλεκτρισμὸς τῆς χώρας ἐτέθη ὡς ἡ θεμελιώδης καὶ βασικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν, ἅμα δὲ καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν. Παραλλήλως ἐθεωρήθη ἀπαραίτητον, ὅπως πᾶσα προσπάθεια τείνουσα εἰς τὴν πραγμάτωσιν ἑνὸς ὡλοκληρωμένου ἐνεργειακοῦ προγράμματος, στηριχθῇ, κατὰ κύριον λόγον, εἰς τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐγχωρίων πηγῶν ἐνεργείας, δηλαδὴ τῶν ὑδατοπτώσεων καὶ τοῦ λιγνίτου Οὕτω, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1950, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρείας ΕΜΠΑΣΚΟ ὑπεγράφη εἰς τὴν Οὐάσιγκτων σύμβασις, ἥτις ἐκυρώθη, δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1951 ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς.

Ἐκ παραλλήλου καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν λιγνιτωρυχείων Ἀλιβερίου, ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐκεῖ λειτουργίαν θερμοηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, καθ' ὑπόδειξιν πάλιν τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ὑπεγράφη σύμβασις καὶ μὲ τὸν Ἀμερικανικὸν Οἶκον ΠΗΡΣ. Διὰ τῆς συμβάσεώς της ἡ ΕΜΠΑΣΚΟ ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν, συνεπικουρουμένη καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τεχνικῶν, ὄχι μόνον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα τοῦ προγράμματος ἐξηλεκτρισμοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ ὀργανώσῃ ἐπὶ συγχρονισμένων βάσεων τὴν ἑλληνικὴν ἐπιχείρησιν, ἡ ὁποία θὰ συνέβαλλεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἐν συνεχείᾳ, θὰ διηύθυνε καὶ θὰ διεχειρίζετο διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐνεργειακοῦ Δικτύου. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1950 διὰ νόμου συνιστᾶτο ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1951 ἤρχισε νὰ ὀργανοῦται καὶ ἀναπτύσσεται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ. Τὴν 1ην Αὐγούστου 1955 αἱ εὐθύναι τῆς διευθύνσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐθνικοῦ ἐνεργειακοῦ συστήματος, περιῆλθον εἰς τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ. Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ, τὴν 31ην Ἰουλίου 1955, εὑρίσκοντο ἐν λειτουργίᾳ τὸ θερμοηλεκτρικὸν ἐργοστάσιον Ἀλιβερίου καὶ τὰ τρία ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια εἰς τὸν Λάδωνα, τὸν Λοῦρον καὶ τὸν Ἀγραν συνολικῆς ἐγκατεστημένης ἰσχύος 180.000 κιλοβάτ. Παραλλήλως εἶχε πραγματοποιηθῇ ἡ ἐγκατάστασις 19 ὑποσταθμῶν μετατροπῆς τῆς τάσεως ἀπὸ ὑψηλῆς εἰς χαμηλὴν καὶ 1300 περίπου χιλιομέτρων γραμμῶν μεταφορᾶς ὑψηλῆς τάσεως μὲ διακλαδώσεις γραμμῶν διανομῆς μήκους χιλιάδων ἐπίσης χιλιομέτρων. Ἀλλ' ἐν προκειμένῳ ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν τὴν ἰδιομορφίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς ΔΕΗ, ἡ ὁποία λειτουργεῖ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας ὡς ὀργανισμὸς ἀνεξάρτητος διοικητικῶς καὶ οἰκονομικῶς, μὴ ὑπαγόμενος, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἰς τὸν ἔλεγχον οἱασδήποτε κρατικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀρχῆς, προκειμένου περὶ ζητημάτων ἐσωτερικῆς διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ ΔΕΗ δὲν εἶναι οὔτε κρατικὴ ὑπηρεσία οὔτε ἰδιωτικὴ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησις, ἀλλ' ὡς ἐλέχθη πρωτότυπος καὶ ἰδιότυπος θεσμός, ὁ ὁποῖος ἔχει δοκιμασθῆ μὲ ἐπιτυχίαν εἰς ἄλλας χώρας, ὅπως εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΑΓΝΟΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑ!...

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΔΗ

Μάννα καὶ γυιός κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀπάτῃ!. Γιατὶ ὁ γυιός, εἶχε πωλήσει τὸ χωράφι, στὸν καιμένο τὸν πλάτανο, καὶ ἡ μάννα δὲν ἤθελε κατόπιν νὰ ὑπογράψῃ τὸ πωλητήριο συμβόλαιο. Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ χρήματα εἶχαν φαγωθῆ...

Πρόεδρος: «Ἔλα κυρά μου, πῶς τὰ καταφέρατε καὶ τοῦ φάγατε τοῦ ἀνθρώπου τὰ λεφτά; Πῶς λέγεσαι; Πόσων χρονῶν εἶσαι;»

—Διὲ μαρί! Πλημμαικὸς εἴσῃ τοῦ λόγους, κὴ θὰ σὺ ποῦμι τὰ μυστικά μας; Εἴμη 67 χρονοῦ καὶ μὶ λένε Δάφνη, ἰὰ νὰ δγιοῦμι τὶ θὰ κάνς! ..

Πρόεδρος: «Λέγε κατηγορουμένη, γιατὶ τὰ πήρατε τὰ λεφτὰ καὶ τὰ ξεκοκκαλίσατε; Θὰ σᾶς στείλω στὴ φυλακή, ἀκοῦς;»

Μπρὲ μαρί!.. Ἂμ σὺ τὶ ἔπαθης; Γιὰ τ' αὐτὸ σἔχν ἰδῶ, γιὰ μπιλιᾶ; Καλὸ καὶ τούτου! ..

Πρόεδρος: «Κυρά μου, τὰ λεφτά τους δὲν τὰ ἔχουν γιὰ πέταμα οἱ ἄλλοι, μόνον λέγε, γιατὶ δὲν σᾶς βλέπω καλὰ μὲ τὸν γυιό σου! .»

—Μανίτσαμ!.. Γιὰ τ' αὐτὸ μὰς ἔφῃρης ἰδῶ; Γιὰ νὰ σᾶς δώσουμι τοῦ χωράφ νὰ τοῦ τρώτῃ κὶ μεῖς νὰ ξύνουμι τβοῦζα; Καλὸς ἴσῃ!.. Ἀντι βρὲ νὰ παϊένουμι, λέγει στὸν γυιό της, καὶ τὸν τραβάει νὰ σηκωθῆ καὶ αὐτὸς νὰ φύγουν. «Αὖ τοὶν ἰδῶ, τὰ ἔχν χαμένα θαρρεῖς!..»

—«Σιωπή!» διατάσει ὁ πρόεδρος. «Κάθησε κάτω!» καὶ χτυπάει τὸ κωδοῦνι, γιατὶ σιὸ ἀκροατήριο εἶχαν λυθῆ ἀπὸ τὰ γέλια. Ὅποιον πιάσω νὰ γελᾷ, θὰ τὸν στειλω ἀμέσως στὴ φυλακή! χωροφύλακες! ,»

Οἱ χωροφύλακες ἐπὶ τῆς τάξεως, μετακινοῦνται αὐστηρὰ παρακολουθοῦν τοὺς ἀκροατάς, ἐνῷ ἕνας ἐξ αὐτῶν ὑποχρεώνει τὴν κατηγορουμένην νὰ καθήσῃ εἰς τὸ ἐδώλιον.

Ἀλλὰ ἡ κυρὰ Δάφνη, δὲν τὰ χάνει εὔκολα καὶ ἀπαντᾷ τώρα δυνατώτερα:

—Τὶ σωπή, βρὲ καλέμ; Κὶ τὶ χτυπᾷς ἔισ τὰ κδούνια, γίδια εἴμιστη;

Πρόεδρος: «Δυὸ μέρες, κράτησιν νὰ γραφῆ στὰ πρακτικά.»

—Ἀμ τὶ βρὲ εἶν ἀπ' λές; Θὰ σὶ φουφθῶ θαρρεῖς; γιὰ χουρατᾶ κάνουμι καὶ δὲν τοῦ ξιέρου νὰ γιλῶ κὴ γώ;

Πρόεδρος: Σήκω σύ, κατηγορούμενε Πῶς σὲ λένε, πόσων χρονῶν εἶσαι κλπ. Γιατὶ τὰ πῆρες τὰ λεφτά, ἀφοῦ δὲν ἤθελες νὰ πωλήσῃς τὸ χωράφι; Γιατὶ τὸν ἐξηπάτησες;»

—Δὲν τὸν ἐξαπάτησα, κύριε πρόεδρε. Εἴπαμε νὰ τὸ πωλήσουμε τὸ χωράφι καὶ τὰ πήραμε τὰ λεφτά, ἀλλὰ ἡ μάννα μετάνοιωσε καὶ δὲν ὑπογράφει τώρα. Τὰ λεφτὰ τὰ ξωδέψαμε καὶ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τὶ νὰ κάνω.

Πρόεδρος: «Καὶ πῶς θὰ ἀποζημιωθῆ, ὁ ἄνθρωπος αὐτός;»

—Νὰ πάει στα κουμμάτιατ! . Διακόπτει κυρὰ Δάφνη...

Πρόεδρος: «Ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, ἡ πολιτικὴ ἀγωγή, ἡ ὑπεράσπισις.»

Πολιτικὴ ἀγωγή; Ἐδῶ κύριοι δικασταί, ἡ ἐνοχὴ τῶν κατηγορουμένων, ἀπεδείχθη ἐνώπιόν σας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, θεωρῶ περιττὸν νὰ σᾶς ἀπασχολήσω περισσότερον. Ἡ κατηγορουμένη ἀπεχαλινώθη καὶ μᾶς ὑβρίζει ὅλους! Ζητῶ νὰ κηρυχθοῦν ἔνοχοι ἀπάτης καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ πελάτου μου...

Κατηγορουμένη, διακόπτουσα: Τζούτς! Ἂμ οὐ βρέ, τὶ γαυγίζς; πληρωμένουν σ' ἔχν; λέγει στὸν δικηγόρο.

Πρόεδρος: «Τὸ δικαστήριον κηρύσσει ἔνόχους τοὺς κατηγορουμένους καὶ ἐπιβάλλει ποινὴν φυλακίσεως...»

—Μὴ πηδίμ! μὴ καλέμ! νὰ χαρῆς τὰ μάτιασ, μὴ τοῦ κάνς. Ἂς τοῦ πάρ τοῦ χωράφ!...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Η ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Φεύγεις πάνου στὴν ἄνοιξη, γιέ [μου, καλέ μου,
Ἄνοιξή μου γλυκιά, γυρισμὸ ποὺ [δὲν ἔχεις!
Ἡ ὀμορφιά σου βασίλεψε κίτρι- [νη, γιέ μου,
δὲ μιλᾶς, δὲν κοιτᾶς πῶς μαδιέ- [μαι, γλυκέ μου!

Καθὼς κλαίει σὰν τῆς παίρνουν [τὸ τέκνο ἡ δαμάλα
ξεφωνίζω καὶ νόημα δὲν ἔχουν [τὰ λόγια.
Στύλωσέ μου τὰ δυό σου τὰ μα [τια μεγάλα.
Τρέχουν αἷμα τ' ἀστήθια ποὺ [βύζαξες γάλα!

Πῶς ἀδύναμη στάθηκε τόσο ἡ [καρδιά σου
στὰ λαμπρὰ Γεροσόλυμα Καίσα- [ρας νάμπεις!
Ἂν τὰ πλήθη ἀλαλάζανε ξώ [φρενα (ἀλιά σου!)
δὲν ἠξέραν ἀκόμα οὔτε ποιὸ τ' [ὄνομα σου!

Κεῖ στὸ πλάγι δαγκάναν οἱ ὀχ- [τροί σου τὰ χείλη ..
Δολερὰ ξεσηκώσανε τ' ἄγνωμα [πλήθη
κι ὅσο ὁ γήλιος νὰ πέσει καὶ [νάρθει τὸ δείλι,
τὸ σταυρό σου καρφῶσαν οἱ ὀχ [τροί σου κ' οἱ φίλοι.

Μὰ γιατὶ νὰ σταθεῖς νὰ σὲ πιά [σουν!.. Κι ἀκόμα,
σὰ ρωτήσανε: «Ποιὸς ὁ Χριστός;» [τ' εἶπες «Νάμε»;
(Ἄχ! δὲν ξέρει τὶ λέει τὸ πικρό [μου τὸ στόμα:
Τριάντα χρόνια, παιδί μου, δὲ [σ' ἔμαθ' ἀκόμα!)

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥΧΟΥ

Ν. Ποτίδαια 7-4-57

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν
Τῆς «Φωνῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ δημοσιεύσατε τὰ κατωτέρω διὰ νὰ ἴδουν οἱ ἁρμόδιοι πῶς μᾶς μεταχειρίζονται τινὲς τῶν λεωφορειούχων.

Τὴν 26ην παρελθόντος μηνός, καὶ περὶ ὥραν 10 π μ. ἡ θυγάτηρ μου Μάρθα ἐτῶν 13 καὶ ἡ Εὐγενία Μπαξεβάνου ἐτῶν 14, μαθήτριαι τοῦ γυμνασίου Μουδανιῶν, μετέβησαν εἰς τὴν στάσιν τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς Μουδανιῶν Κασσάνδρας διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ γυμνάσιον Μουδανιῶν

Τὸ διερχόμενον μὲ ὁδηγὸν τὸν Κωνσταντῖνον Οἰκονόμου, παρέλαβεν αὐτάς, ἀλλὰ ἀφοῦ διήνυσε ἓν περίπου χιλιόμετρον, τὰς ὑπεχρέωσε νὰ κατέλθουν ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ ὑπὸ ραγδαιοτάτην βροχήν, ἰσχυριζόμενος ὅτι οἱ ἐπιβάται του ἦσαν μετ' αὐτῶν περισσότεροι τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ, ἀναγκασθεῖσαι νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς οἰκείας των ἐν μέσῳ θυέλλης, εἰς κακὴν κατάστασιν.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΖΩΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,,
Ν. Μουδανιὰ-Χαλκιδικῆς

Ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ἀνακαινισθὲν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ μὲ νέον προσωπικόν. Περιποίησις—ἄνεσις ἄνευ προηγουμένου.

Διευθυντὴς
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΤΕΡΤΥΛΙΝΗΣ

'Αγρότες!

Προμηθευθεῖτε τὸ δραστικὸν Ζιζανιοκτόνον τῶν Γερμανικῶν Ἐργοστασίων τῆς Ἑταιρίας BAYER. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὸ πρατήριον Σιγαρέττων Γεωργίου Ν. Βούλγαρη, Πολύγυρος. Τηλέφωνον 02.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Μ. ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Ἐγνατίας 105 Τηλ. 71—297
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

Γιὰ μαγείρευμα, φωτισμόν, λουτρὸ καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν, δοκιμάσατε χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν, τὸ ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ καὶ θὰ μείνεται κατάπληκτοι ἀπὸ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα αὐτοῦ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΔΙΑ Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ
ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΝΑΡΔΗΣ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	*» 150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	*» 150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΙΧΘΥΩΝ

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 9-4-1957
Πρὸς τὴν ἐφημερίδα
«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»
Ἐνταῦθα

Ἐπὶ σχετικοῦ σχολίου ὑμῶν περιληφθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 202] 7-4-57 φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν τὰ ἑξῆς:

Δυνάμει τῆς ἰσχυούσης ὑπ' ἀριθ. 18448]12-9-55 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμάρχην Ν. Μουδανιῶν ὅπως δεσμεύει καθ' ἑκάστην ποσότητα ἰχθύων τοιαύτην ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦνται ἀπολύτως αἱ ἀνάγκαι τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ προκαλεῖ τὴν ἔλλειψιν ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν Πολυγύρῳ δὲν ὑφίσταται οὐδὲ εἷς ἰχθυοπώλης ὁ ὁποῖος βάσει τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως δεσμεύσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ καθημερινῶς ἰχθεῖς.

Εἰς τοὺς κομίζοντας ἐνταῦθα ἰχθεῖς διαφόρους ξένους ἰχθυοπώλας ὑπεδείξαμεν πλεισιάκις ὅτι δύνανται νὰ ἐπιζητήσουν τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνίσχυσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Ν. Μουδανιῶν πρᾶγμα ὅπερ δὲν γίνεται, δὲν εἶναι δὲ ἐπιτρεπτὸν ἐκ τῶν διατάξεων νὰ τοὺς ὑποχρεώσων ὅπως ἀπαραιτήτως προσέρχονται εἰς Πολύγυρον διὰ τὴν πώλησιν τῶν ἰχθύων των.

Πέραν τούτων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ παρακράτημα ἐπὶ τῶν ἐκ Πολυγύρου διερχομένων αὐτοκινήτων, τὸ μέτρον ὅμως δὲν τυγχάνει ἐφαρμόσιμον διότι δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα ἰχθυοπώλης ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ προβαίνῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἀγοράν, πληρωμὴν τῆς ἀξίας, συντήρησιν καὶ ἐν συνεχείᾳ διάθεσιν τῶν παρακρατουμένων ἰχθύων οἵτινες λόγῳ τοῦ εὐαλλοιώτου των δὲν δύνανται νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ μακρόν.

Τὸ θέμα συνεζητήθη πρὸ καιροῦ καὶ μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς ἐνταῦθα ἑνώσεως ἐπαγγελματιῶν ὅστις ἀνέλαβεν νὰ ἐρευνήσῃ τὴν δυνατότητα ἱδρύσεως ἰχθυοπωλείου ἢ καθ' ἡμᾶς δὲ ἡπηρεσία τελεῖ ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του ἵνα ἐξασφαλίσῃ βάσει τοῦ ἀνωτέρου δεσμευτικοῦ μέτρου τῆς νομαρχίας τὴν ἄνετον προμήθειαν ἰχθύων Ν. Μουδανιῶν.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα δεσμεύσεως παρέχεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς ὅλους τοὺς ἀστυν. σταθμάρχας νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς τὰς περιφερείας τῶν ὁποίων γίνεται ἁλιεία, δὲν ὑπάρχει δὲ κανὲν περιοστικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ὑπὸ διαφόρων διερχομένων ἰχθυοπωλῶν πώλησιν ἰχθύων εἰς τὰς κοινότητας.

Τέλος καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὰς τιμὰς κτλ. τυγχάνει γνωστὸν ὑμῖν ὅτι τὰ τιμολόγια ἐλέγχονται συνεχῶς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν σήμερον δὲ δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα τὰ ὁποῖα νὰ καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὴν ἐκ νέου ὑπ' ἀγωγὴν τῶν ἰχθύων εἰς διατίμησιν χωρὶς βεβαίως τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ δὲν εὑρίσκονται ἐν συνεχῇ ἐπικοινωνία μεταξύ των ὥστε νὰ ἐπέμβουν, ἐὰν ἀπαιτηθῇ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.

Ὁ Προϊστάμ. Ἐποπ. Ἐμπορίου
ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΛΒΕΙΑΔΗΣ

Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

Τοῦ κ. **ΖΑΓΚΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ**

Πλησιάζει ἡ μεγάλη Ἑβδομάς. Πλησιάζουν αἱ ἡμέραι τῆς ἀναμνήσεως τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σύμπας ὁ ὀρθόδοξος χριστιανισμὸς θὰ κατακλύσῃ κατ' αὐτὰς τοὺς ἱερούς μας ναούς, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ὡραίας κατανυκτικὰς ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου. Πενθοῦντες, μὲ τὰ μάτια δακρυροοῦντα, θ' ἀτενίσωμε νοερῶς τὸν Κύριον, ὁ Ὁποῖος θὰ βαδίσῃ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν δημίων του πρὸς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου του. Θὰ κλαίουν αἱ καρδίαι τῶν εὐαισθήτων καὶ θὰ θρηνοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν συνειδητῶν καὶ γνησίων πιστῶν. Ὁ Ἰησοῦς, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, ἡ παρουσία τοῦ Ὁποίου ἐγλύκανε τὸν πόνον καὶ ἐξηφάνισε τὴν δυστυχίαν, θὰ πάσχῃ πίνων τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ἀχαριστίας τῶν ἀνθρώπων.

«Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν...» Ἐτελείωσε ὁ Κύριος τὰς περιοδείας του καὶ ἐν ὄψει τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἐπῆρε τοὺς μαθητάς του καὶ ἐβάδισε διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ Καθ ὁδόν, καίτοι ἠσθάνετο βαρύθυμος, ὡμίλει εἰς τοὺς ἀγαπητούς του συντρόφους περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τῆς ἀμοιβῆς ἐκείνων, ποὺ ἀφῆκαν πατέρα, μάνα καὶ ἀδέλφια καὶ τὸν ἠκολούθησαν, ἀφιερώσαντες ἐξ ὁλοκλήρου εἰς Αὐτὸν τὴν ζωήν των. Ἦτο γλυκομίλητος καὶ ἡ κάθε λέξις του προσέδιδε ἱεροπρέπειαν καὶ δέος. Περιεπάτει ἀργά, πότε σκεπτόμενος καὶ πότε ὁμιλῶν καὶ ἐκοίταζε μακρυά, διαπερῶν μὲ τὸ διορατικόν του βλέμμα τὸ τεῖχος τοῦ χρόνου καὶ συλλαμβάνων τὰ κρυπτὰ τοῦ μέλλοντος. «Ἀναβαίνομεν, ἔλεγε εἰς τοὺς μαθητάς του, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου θὰ μὲ συλλάβουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ θὰ μὲ καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ μὲ παραδώσουν εἰς τοὺς ἐθνικούς, οἱ ὁποῖοι θὰ μὲ ἐμπαίξουν, θὰ μὲ μαστιγώσουν, θὰ μὲ ἐμπτύσουν καὶ τέλος θὰ μὲ θανατώσουν.» Πόσον θὰ ἐστοίχισεν ἡ προφητεία αὐτὴ εἰς τοὺς καλούς του φίλους! Ἀσφαλῶς θὰ ἐλυπήθησαν πολὺ καὶ ἴσως θὰ ἐσκέφθησαν ν' ἀλλάξουν δρόμον. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐπροχωροῦσε ἀμετάκλητος πρὸς τὰ πάθη. Ἡ καρδία του ἦτο βεβαρυμένη καὶ ἡ λύπη του καταφανής. Αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν νὰ τὸν πιάσουν καὶ νὰ τὸν σκοτώσουν. Ἐλησμονοῦσαν ὅτι ἦτο Θεός των. Ἐλησμονοῦσαν τὴν ἀγάπην του, τὰ θαύματά του, τὰς εὐεργεσίας του. Τὸ ἐλησμονοῦσαν ὅλα αὐτὰ καί, παρασυρόμενοι ἀπὸ μερικοὺς αἱμοβόρους λαοπλάνους, ἐσήκωναν ἐναντίον του χέρι προδοσίας.

«Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! Ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ἡ ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε! Ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.» Ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τοὺς ἀνθρώπους ἀφαντάστως. Ὡς Θεὸς καὶ Πατέρας πάντων ἐκάλεσε κοντά του ὅλους ἀνεξαιρέτως, διὰ νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας καὶ νὰ τοὺς χαρίσῃ τὴν εὐτυχίαν. Ἐκήρυξε τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας καὶ ἔσωσε πολλοὺς ἀπὸ τὴν καταστροφήν. Ὅμως τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐστάθη μακρυά. Δὲν ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν, ἠδιαφόρησε, «οὐκ ἠθέλησε». Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἀκόμη, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν σταυρωτῶν, ἔμελλε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν θείαν κλῆσιν μὲ τὰ πάθη καὶ τὴν σταύρωσιν...

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πρὸ τῆς περιφρονήσεως τοῦ ὄχλου, ἔνοιωθε περισσοτέραν συμπάθειαν πρὸς τοὺς μαθητάς του. Ἰδίως τώρα, ποὺ ἐπλησίαζαν τὰ πάθη του, ἤθελε νὰ τοὺς ἔχῃ κοντά του, νὰ συγκάθηται μ' αὐτούς, νὰ συντρώγῃ καὶ νὰ συνομιλῇ. «Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν» τοὺς ἔλεγε. Καὶ ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ ἔγινε πραγματικότης. Ἀδελφωμένοι ὅλοι ἐκάθισαν νὰ δειπνήσουν. Ἡ ὥρα ἦτο ἱερά. Ὁ Κύριος, ἀντὶ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἤρμοζε, ἔλαβε μίαν λεκάνην μὲ νερὸ καὶ ἔνιψε τὰ πόδια ὅλων τῶν ἠγαπημένων του συντρόφων, θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἦλθε εἰς τὴν γῆν ὄχι διὰ νὰ ζήσῃ ὡς βασιλεύς, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους, καθαρίζων αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ρύπον τῆς ἁμαρτίας καὶ θέλων νὰ διδάξῃ συγχρόνως, ὅτι τὸ αὐτὸ πνεῦμα ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης πρέπει νὰ διακρίνῃ πάντας. Κατόπιν ἐκάθισε εἰς τὸ τραπέζι. Καθ' ὅλην τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἡ ἀνησυχία του ἦτο φανερά Προέβλεπεν ὅτι ἐπλησίαζαν τὰ πάθη του. Προέβλεπε ὅτι κάποιος ἀπὸ τὴν παρέαν του θὰ τὸν ἐπρόδιδε. Προέβλεπε τὰ φρικτὰ βασανιστήρια καὶ ἐλυπεῖτο βαθέως «Οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται. Καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.» Ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, κυριευθεὶς ὑπὸ τῆς σατανικῆς ἰδέας τῆς χρηματοληψίας, ἔφυγε ἀπὸ τὸ δεῖπνον καὶ πῆγε νὰ εὕρῃ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς διὰ νὰ τοὺς παραδώσῃ ἀντὶ τριάκοντα ἀργυρίων τὸν Ἀτίμητον. Καὶ ἐνῶ ὁ προδότης ἐλάμβανε «τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου», ὁ Χριστὸς συνίστα τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ ἔδιδε εἰς τοὺς μαθητάς του νὰ κοινωνήσουν τοῦ ζωηφόρου τιμίου Σώματός του καὶ τοῦ ζωοποιοῦ ἁγίου Αἵματος· Λάβετε φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ Σῶμα μου... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ αἷμα μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» Ἐπειδὴ ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θὰ ἄφινε τοὺς μαθητάς του καὶ θὰ ἐβάδιζε πρὸς τὰ ὀδυνηρὰ πάθη καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ εἶναι πάντοτε ἡνωμένοι μαζί του, τοὺς ἔδωκε τὸ μέσον τοῦτο, δηλαδὴ τὴν θείαν Κοινωνίαν. μὲ τὴν ὁποίαν, ὁσάκις ἤθελαν, ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν πλησίον των Αὐτόν.

«Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου μέχρι θανάτου.» Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ Μὲ τὸ θεϊκόν του βλέμμα διέσχιζε τὸ σκοτάδι καὶ ἔβλεπε τὸν Ἰούδαν, ποὺ ὡδηγοῦσε μέσα εἰς τὴν νύκτα μίαν πάνοπλον σπεῖραν μερικῶν ἀγροίκων ὑπηρετῶν. Ἤθελε νὰ εὕρῃ ὀλίγην ἡσυχίαν ἤθελε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν Πατέρα Θεόν, ἤθελε νὰ προσευχηθῇ. Ἐπῆρε λοιπὸν τοὺς καλούς του φίλους καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν Γεθσημανῆ, εἰς μίαν κατάφυτον τοποθεσίαν. Καὶ ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὸν ἔναστρον οὐρανόν, ἀνάμεσα εἰς τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, ἐγονάτισε, ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ ἄνω καὶ προσηυχήθη μὲ ὅλην του τὴν ψυχήν: «Πάτερ μου, εἰ δυνατὸν ἐστι παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο.» Ἡ ἀγωνία του ἔφθασε εἰς τὸ ζενίθ. Ἐπληγώθη ἡ ψυχή του, ἐπόνεσε, ἐθλίβη. Ἐζητοῦσε ν' ἀποφύγῃ τὸ ποτήριον τοῦ θανάτου, ἀλλ' ὑπήγαγε τὴν θέλησίν του εἰς τὸ θέλημα τοῦ ἐν οὐρανοῖς Πατρός του καὶ ἔτσι ἐξῆλθε νικητής: «Οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς ἐσὺ» προσέθεσε. Ἀπεστάλη ἵνα σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου του ἔπρεπε νὰ θυσιάσῃ ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του. Δι' αὐτὸ καὶ ἐδέχθη νὰ ὑποστῇ πᾶν ὅ,τι θὰ ὑποβοηθοῦσε τὸν ἄνθρωπον νὰ εὕρῃ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

Τὰ πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πλησιάζουν. Μετ' ὀλίγον θὰ προσέλθῃ ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ τὸ φίλημα τῆς προδοσίας καὶ θὰ παραδώσῃ τὸν Κύριον εἰς τὰ χέρια τῶν αἱμοχαρῶν δημίων.

Τὸ κίνητρον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ πάθη εἶναι ἡ ἀπειρος ἀγάπη του πρὸς ἡμᾶς. Θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀπομακρύνῃ τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον ἀπὸ κοντά του καὶ νὰ καλέσῃ πλησίον του λεγεῶνας ἀγγέλων. αἱ ὁποῖαι θὰ τὸν ἐφύλασσον ἀπὸ κάθε κίνδυνον. Δὲν τὸ ἔκαμε ὅμως. Διότι ἡ ἀγάπη του ἦτο τεραστία. Ἀρά γε ἡμεῖς ἐκτιμῶμεν δέοντως τὴν ἀγάπην του αὐτήν; Θὰ τὸ δείξωμε κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Ὅλοι μας θὰ πρέπῃ ν' ἀφήσωμε τὴν σκέψιν μας νὰ πλησιάσῃ τὸν Κύριον καί, εἰ δυνατόν, νὰ τὸν ἀκολουθήσωμε νοερῶς εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ τὸν συνοδεύσωμεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, εἰς τὸ πραιτώριον τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Γολγοθᾶ. Νὰ νοιώσωμεν τὰς ἡμέρας τῶν παθῶν του ὡς ἰδικάς μας ἡμέρας. Νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ταπείνωσίν του, τὸν ἐμπαιγμόν του, τοὺς ἐμπτυσμούς του, τὰς μαστιγώσεις του, τὴν σταύρωσίν του. Νὰ ζήσωμε κοντά του, ἀγαπῶντες καὶ ἐκτιμῶντες Αὐτὸν ὄχι ὅλως ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος φαινομενικῶς μόνον συνεπάθη τὸν Χριστόν, ἀλλ' ὅπως οἱ ἄλλοι μαθηταί, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν πλησίον του καθ' ὅλην τὴν ζωήν των καὶ ἔπαθαν καὶ ὑπέφεραν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐμαρτύρησαν δι' Αὐτόν. Ἡ συγκίνησίς μας νὰ εἶναι συγκίνησις ἡ ὁποία θὰ προέρχεται ἐκ τῆς ἀναμνήσεως ὅτι πολλάκις καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν λόγων μας καὶ τῶν πράξεών μας γενόμεθα σταυρωταί του καὶ ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην τῆς βοηθείας Ἐκείνου, νὰ μᾶς ἀνασύρῃ ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ μᾶς σώσῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς. Ἔτσι, ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ εὕρωμεν χάριν ἐνώπιόν, Του, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐργαζώμεθα πρὸς δόξαν Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

ΖΑΓΚΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὴν 28ην Ἀπριλίου Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ἡ κωμόπολις τῶν Ν. Μουδανιῶν Χαλκιδικῆς, τελεῖ τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ἱεροῦ ναοῦ της, ἱερουργούντων τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν Κασσανδρείας κ.κ. Καλλινίκου καὶ Φιλίππων κ.κ. Γεωργίου.

Καλοῦμεν ὅλους τοὺς φιλεόρτους χριστιανοὺς ὅπως τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετήν.

Μετὰ τιμῆς
(Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον)

— Καθιστῶμεν γνωστόν, ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης Ἀπριλίου 1957, ἡμέρας Δευτέρας ὁ σύνδεσμός μας θὰ προβῇ εἰς τὴν δηλητηρίασιν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ἀπὸ τῆς θέσεως «Μαλάμη Ράχη» καὶ ἐφ' ὅλης τῆς πλαγιᾶς μέχρι τῆς θέσεως «Καστανιὲς ἢ Ψωριάρη». Ἡ δηλητηρίασις θὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι 31 Μαΐου 1957.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἔχοντας σκυλιὰ νὰ μὴ τὰ ἀφήνωσιν ἀδέσποτα ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως πρὸς ἀποφυγὴν δηλητηριάσεώς των.

Ὁ πρόεδρος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ
Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΓΔΑΛΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ὁ κοινωνικὸς καὶ ἐκπολιτιστικὸς σύλλογος Ἱερισσοῦ «Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου», διακηρύττει ὅτι ἐκτέθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν καὶ δι' ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ἐγκριθείσης μελέτης ἐνεργηθησόμενον τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1957 ἐν τῷ συνήθῃ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἡ κατασκευὴ τῶν ἐξωτερικῶν τοιχωμάτων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἱερισσοῦ, δι' ὀπτοπλύνθων διατρύτων πάχους δύο, ὀπτοπλύνθων μέχρι τῆς στέγης συμφώνως τῇ μελέτῃ καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν χαλικοδεμάτων καὶ ὑποστυλωμάτων.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τῆς μελέτης καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας παρὰ τοῦ γραφείου τοῦ συλλόγου. Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δραχμαὶ 40 000.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων καὶ ἐμπειροτέχναι ἀναγνωρισμένοι ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐγγυήσεως δραχμῶν 2.000. Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως τῆς παρούσης βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ἐν Ἱερισσῷ τῇ 8 Ἀπριλίου 1957
Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ βιομηχανία ζυμαρικῶν «ΗΛΙΟΣ» φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου καταναλωτικοῦ κοινοῦ Βορείου Ἑλλάδος ὅτι μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς προσθήκης καὶ νέων ἐπίσης ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ μηχανημάτων, ὠργάνωσεν ἐπὶ νέων βάσεων τὰς συναλλαγάς της μὲ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἀναθέσασα τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν τῶν προϊόντων εἰς τοὺς κ. κ.

Σ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΝ καὶ Η. ΗΛΙΑΔΗΝ
Θεσσαλονίκη
Νέα Μεγ. Ἀλεξάνδρου 2 Τηλέφ. 26-67

Εἰς τὴν ἄνω διεύθυνσιν θὰ εὕρητε πάντοτε τὰ γνωστὰ ἀνὰ τὸ πανελλήνιον καὶ ἀνώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο: Μακαρόνια καὶ ζυμαρικὰ «ΗΛΙΟΣ» συμιγδαλένια 100 %.

Βιομηχανία Ζυμαρικῶν «ΗΛΙΟΣ»
Ἀθῆναι, Γιατράκου 29, Τηλ. 52-228

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Οἰκία εἰς Καλύβες Πολυγύρου εἰς θέσιν «Μολυβδόπυργος» Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἐλευθερίῳ Μπουρμπουτσιώτῃ Καλύβες.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ἐν Ν. Μουδανίοις τὸ ὀπ ἀριθ. 216 οἰκόπεδον ἐκ τριῶν προσόψεων, κείμενον μεταξὺ τῶν καταστημάτων κ.κ. Παπανικολάου καὶ Ριμπάκη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Εὐτυχίῳ Μαθιουδάκη—Κασσάνδρας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Τ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ἐπὶ 5τίαν τῆς Ὀφθ. Κλινικῆς τοῦ Κεντρικοῦ Νοσοκομείου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μετεκπαιδευθεὶς ἐπὶ μακρὸν εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ καὶ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ
Ἁγίας Σοφίας 36 = =
= = Τηλέφωνον 68—73
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καραντινοῦ ἀπεστάλη τῇ νομαρχίᾳ τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα διαρρυθμίσεως τοῦ χώρου ἐφ' οὗ θέλει τοποθετηθῇ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀριστοτέλους.

Μεθαύριον Τρίτην ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Παν. Παπαδοπούλου διευθυντοῦ νομαρχίας, Ζήση Φωτιάδου νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς, Γεωργ. Παπαδοπέτρου διευθυντοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ Χαλκιδικῆς καὶ Σπυρ. Εὐσταθιάδου δασάρχου Ἀρναίας θέλει μεταβῆ ἐπὶ τόπου ἐπὶ σκοπῷ ἐξετάσεως τῶν λεπτομερειῶν ἐξωραϊσμοῦ τοῦ χώρου.

Ἐπίσης ἀναμένεται ἡ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῆς σεισμολογίας καθηγητοῦ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου κ. Παρασκευοπούλου ἐκπονηθεῖσα μελέτη τῆς βάσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ἀναμένεται ὁ γλύπτης Νικόλας ἐπὶ σκοπῷ διακανονισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν μεταφορᾶς εἰς Στάγειρα τοῦ ἀνδριάντος.

Η ΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ Ι.Κ.Α.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 10-4-1957

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδαν
«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»
Ἐνταῦθα

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 202 τῆς 7-4-57 φύλλον ἡμῶν καὶ εἰς τὴν στήλην «ἡ γνώμη μας» δημοσιεύεται σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον «διὰ ποίους εἶναι τὸ Ι.Κ.Α.»

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι τὸ Ι Κ.Α. ἐν Χαλκιδικῇ ἐπεξετάθη ὡς διάδοχον τοῦ εἰς αὐτῷ συγχωνευθέντος τέως ταμείου μεταλλευτῶν ἀπὸ τῆς 1-6-56 (Β.Δ. τῆς 17-4-1956 ΦΕΚ 120]15-5-56), διὰ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ κλάδου συντάξεως τῶν εἰς μεταλλεῖα-λατομεῖα καὶ συναφεῖς πρὸς ταῦτα ἐργασίας ἀπασχολουμένων μισθωτῶν.

Ἐν τῇ πόλει τοῦ Πολυγύρου (καὶ μόνην ἐξ' ὅλης τῆς Χαλκιδικῆς) ἐπεξετάθη διὰ πλήρη ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς 1-12-56, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 40]31-7-56 ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ του συμβουλίου, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 204] 10-10-56 Φ.Ε.Κ. τεῦχον βον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται πρόδηλον ὅτι οὐδεμίαν ἑτέραν ἀπασχόλησιν καλύπτει τὸ Ι.Κ.Α. ἐν Χαλκιδικῇ, πλὴν τῶν εἰς τὰ μεταλλεῖα λοτομεῖα καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πουλυγύρου ἀπασχολουμένων μισθωτῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ΙΚΑ Πολυγύρου
ΠΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13 — Ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Χαλκιδικῆς κατετέθη εἰς τὴν βουλὴν ἀναφορὰ τῶν καλλιεργητῶν Ὁρμυλίας, ζητούντων παραχώρησιν δασικῶν καὶ ἀκαλλιεργήτων ἐκτάσεων, ἀντὶ λογικοῦ τιμήματος, διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν. Ἐπίσης κατετέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀναφορὰ τοῦ συνδέσμου ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Νέων Μουδανιῶν, ζητούντων γεωργικὴν ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν του.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ τῆς παρούσης μου δηλῶ πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ἐλευθέρου δασικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐργασίας Πολυγύρου, ὅτι παραιτοῦμαι τοῦ ἀξιώματος τοῦ προέδρου τοῦ ἀνωτέρω σωματείου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 11-4—1957
Ὁ δηλῶν
ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΑΠΑΒΕΡΓΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τρακτὲρ τύπου «Μάσεϋ Χάρις» 45 ἵππων εἰς ἄρίστην κατάστασιν. Πνηροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀθανασίῳ Τσερβελῇ Πολύγυρος.

ΕΡΓΑ ΔΑΣΙΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον γεωργίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος θέλει διατεθῆ ἐκ τῶν πιστώσεων ἐκτελέσεως ἔργων δασικῆς ὁδοποιΐας 1.300 000 δραχμ διὰ τὴν κατασκευὴν δασικῶν ὁδῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς. Τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι ἤρχισεν ἡ μελέτη ἐγκατασάσεως παρατηρητηρίων πυρκαϊῶν μετὰ τηλεφωνικῶν συσκευῶν εἰς τὰ συμπλέγματα δασῶν Βορείου Χαλκιδικῆς, θέλει δὲ ληφθῆ πρόνοια καὶ διὰ τὰ συμπλέγματα περιοχῆς τοῦ δασαρχείου Πολυγύρου εὐθὺς ὡς τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ καταρτισθὲν 7ετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς δασοπονίας τῆς χώρας.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Προκειμένου περὶ συνομολογήσεως ὑπὸ δήμων ἢ κοινοτήτων δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐγνώρισε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους, ὅτι ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου ἀποσκοπεῖται ἡ ἐκτέλεσις παραγωγικοῦ ἔργου (ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως κ.λ.π), δέον ὅπως τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν ὁποίων οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἔχουν ἀνεπαρκῆ οἰκονομικά, ἐπιβάλλουν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τέλος ἐξόφλησιν τῶν δανείων.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Διευκρινίζεται ἁρμοδίως ὅτι εἰς τοὺς βαμβακοκαλλιεργητὰς χορηγοῦνται δάνεια 70 δραχμαὶ κατὰ στρέμμα, διὰ τὴν ξηρικὴν καλλιέργειαν καὶ 150 διὰ τὴν ποτιστικήν. Διὰ τὰς νέας καλλιεργείας τὸ δάνειον ὡρίσθη εἰς 100 δραχμὰς κατὰ στρέμμα διὰ τὰς ξηρικὰς καὶ εἰς 170 διὰ τὰς ποτιστικὰς καλλιεργείας. Ἐπίσης εἰς τοὺς καλλιεργητάς, οἱ ὁποῖοι θὰ σπείρουν ἠλεγμένον βαμβακόσπορον θὰ δίδεται εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν σπαρτικῶν μηχανῶν, ἱππποσκαλιστηρίων καὶ θειωτήρων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τηλεφώνου ὑπὸ τοῦ Ο.Τ.Ε. εἰς παραλίαν Νικήτης.

—Ἤρχισεν ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Πολυγύρου ἀπὸ Ἁγίου Προδρόμου μέχρι τῶν συνόρων τοῦ νομοῦ.

—Ὑπὸ τοῦ ἀντιτροέδρου τῆς κυβερνήσεως ἐνεκρίθη τὸ ὑπὸ τῆς νομαρχίας καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Γ.' Σώματος Στρατοῦ καταρτισθὲν πρόγραμμα ἐκτελέσεως τῶν κάτωθι ἔργων ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ νομοῦ τῇ συμβολῇ τοῦ στρατοῦ 1) διευθέτησις χειμάρρου Ν. Τριγλίας, 2) ἀρδευτικὸν Βαρβάρας καὶ 3) ἀποστραγγιστικὸν ἕλους Ν. Μαρμαρᾶ.

—Αἱ ἐργασίαι ἐκβαθύνσεως τῆς διώρυγος Ν. Ποτιδαίας εὑρίσκονται πρὸς τὸ τέρμα καὶ ἤδη διὰ τῆς διώρυγος ταύτης διέρχονται σκάφη.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου συγκοινωνιῶν καὶ δημοσίων ἔργων ἡ ἐργολαβία τοῦ Θ. Τσακιρίδη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μέχρι Σταγείρων τμήματος τῆς ὁδοῦ Ἀρναίας—Ἱερισσοῦ.

—Ἀπὸ τῆς μετὰ προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνδέσμου κοινοτήτων Κασσάνδρας ἀπὸ Καλάνδρας-Ν. Σκιώνης-Λουτρὰ Ἁγίας Παρασκευῆς.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τὸ ἐν Πολυγύρῳ Ζαχαροπλαστεῖον ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ δέχεται παραγγελίες διὰ πασχαλινὰ τσουρέκια. Εἰς τὸ ἴδιον κατάστημα θὰ εὑρηται μαγιὰ μπύρας καὶ εἰδικὸν ἄλευρον.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ὁ νομάρχης μας κ Γούλας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων καὶ νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς ἐπεσκέφθη τὴν κοινότητα Βαρβάρας ὅπου κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον εἰς τὸ ἐκεῖσε ἀνεγειρόμενον διδακτήριον κυρίως δαπάναις τῆς κοινότητος καὶ παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνεγερθέντος ὑπὸ τῆς κοινότητος ἡρῴου Εἰς τὴν τελετὴν ἐχοροστάτησεν ὁ μητροπολίτης Ἱερισσοῦ—Ἁγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. κ. Κυπριανός.

Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὰς κοινότητας Νεοχωρίου καὶ Παλαιοχωρίου καὶ ἐξήτασε ἐπιτοπίως τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς κατοίκους τῶν κοινοτήτων τούτων ζητήματα.

ΤΟ ΣΠΟΡΕΛΑΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13 — Δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως, καταργεῖται ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἐμπόρων χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως ἐλαιολάδων τῶν περιφερειῶν Κρήτης, Λέσβου, Κερκύρας, Λευκάδος, Μεσσηνίας, Παξῶν, Χαλκιδικῆς, Σάμου, καὶ Πρεβέζης, νὰ κατέχουν καὶ νὰ πωλοῦν σπορέλαιον εἰς τὴν πελατείαν των, ἐφ' ἑξῆς ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ αὐτουσίου σπορελαίου εἰς τὰς ὡς ἄνω περιφερείας.

Η ΗΜΕΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΡΝΑΙΑ 10.— Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς παγκοσμίου ἡμέρας ὑγείας, ἐνώπιον πολυπληθοῦς συγκεντρώσεως, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν κατηχητικῶν σχολείων, εἰς ἣν παρέστησαν καὶ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς κωμοπόλεως, ὡμίλησεν ὁ ἰατρὸς τοῦ ἐνταῦθα ὑγειονομικοῦ σταθμοῦ κ. Σταματίου. Μὲ μίαν ὡραίαν εἰσήγησιν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγείας ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, διεπραγματεύθη τὸν τρόπον τῆς πλήρους διατροφῆς ἀπὸ θρεπτικῆς καὶ ὑγιεινῆς ἀπόψεως, ἰδίως τοῦ χωρικοῦ τοῦ ἔχοντος ἰσχνὸν τὸ βαλάντιον, ἐνδιατρίψας τελικῶς εἰς τὰ αἴτια τῶν τροφικῶν δηλητηριάσεων καὶ τὴν πρόληψιν αὐτῶν. Ἡ ἁπλῆ καὶ ἐκλαϊκευμένη διαπραγμάτευσις τοῦ θέματος τὸ κατέστησε ἀντιληπτὸν εἰς πάντας. Μ. Π.

ΓΑΛΑΤΙΣΤΑ 10.— Σεμνὴ καὶ ὡραιοτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἑορτὴ τῆς ἡμέρας τῆς ὑγείας εἰς τὴν κοινότητά μας.

Ἡ ἑορτὴ ὡργανώθηκε ὑπὸ τῶν ἀγροτοπαίδων καὶ ἀγροτονεανίδων Μ.Σ Γαλατίστης καὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς κωμοπόλεως, πλῆθος ἀγροτισῶν καὶ ἀγροτῶν τὰ μέλη τοῦ Μ Σ. καὶ αἱ δύο ἀνώτεραι τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Ἡ ὁμιλήτρια ὑπάλληλος τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας Παρασκευὴ Τσιτσία ἀνέπτυξε τὸ θέμα, ὑγεία καὶ διατροφὴ μετὰ μεγάλης ἁπλότητος οὕτως ὥστε ἐγένετο κατανοητὴ ὑπ' ἁπάντων τῶν ἀκροατῶν.

(Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Προκηρύσσεται ἐπαναληπτικὸς πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ἐνιαυσίου ἐνοικιάσεως τοῦ κρεοπωλείου Καρυῶν Ἁγίου Ὄρους, ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς κοινότητος κατὰ τὴν 20ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ π. ἡμ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3ην πρωϊνὴν καθ' ἡμᾶς.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζονται δραχμαὶ 8.000 Η κατακύρωσις εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἱερᾶς κοινότητος. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἀποτανθοῦν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Καρυαῖς τῇ 27ῃ Μαρτίου 1957
Οἱ Ἐπιστάται τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγ. Ὄρους Ἀθω

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου γεωργίας διετέθησαν 11 ἑκατομμύρια δραχ. διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ δάκου καὶ τὴν συνέχισιν τῶν πειραμάτων καὶ καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν τῆς ἐλαίας κατὰ τὴν ἐλαιοκομικὴν περίοδον 1957. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ θὰ ἀγορασθοῦν ψεκαστῆρες, φάρμακα κλπ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΦΥΛΑΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου ναυτιλίας προεκηρύχθη διαγωνισμός, διὰ τὴν κατάταξιν 245 λιμενοφυλάκων, ἐπὶ θητείᾳ τριάκοντα μηνῶν. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ εἶναι ἄγαμοι, νὰ ἔχουν ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις, ἢ νὰ εἶναι ἀστράτευτοι, γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1938-39, νὰ ἔχουν ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου, καὶ νὰ μὴ ἔχουν καταδικασθῆ εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις, μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν δέον νὰ ἐπιβληθοῦν μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου εἰς τὴν πλησιεστέραν πρὸς τὸν τόπον τῆς κατοικίας των λιμενικὴν ἀρχήν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Ἐκ τῆς συνομοσπονδίας ἀναπήρων ἀνεκοινώθη ὅτι, ἤρχισαν συγκαλούμενα τὰ περιφερειακὰ συνέδρια τῶν ὁμοσπονδιῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ συγκληθησομένου τὸν Μάϊον εἰς Ἀθήνας 11 πανελληνίου συνεδρίου. Οὕτω τὴν 28ην Ἀπριλίου θὰ συνέλθουν τὰ συνέδρια τῶν ὁμοσπονδιῶν Κρήτης καὶ κεντρικῆς Μακεδονίας, τὴν 5ην Μαΐου τὸ συνέδριον ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τὴν 12ην Μαΐου τῆς δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τὴν 19ην Μαΐου τῆς Θεσσαλίας. Κατὰ τὰ περιφερειακὰ ταῦτα συνέδρια θὰ συζητηθοῦν ἐκτὸς τῶν ἄλλων θεμάτων καὶ τὰ ἀπὸ μακροῦ χρόνου καταρτισθέντα ἀλλὰ ἐκκρεμοῦντα νομοσχέδια περὶ στεγάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5)43, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν εἰσέτι κατεθῆ πρὸς ψήφισιν.

ΟΙ ΣΟΒΑΡΩΣ ΛΥΣΣΟΔΗΚΤΟΙ ΘΑ ΜΕΤΑΦΕΡΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Ὁ ὑφυπουργὸς προνοίας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς ἅπαντα τὰ ὑγειονομικὰ κέντρα τῆς χώρας συνισιᾷ, ὅπως τὰ τυχὸν λυσσόδηκτα ἄτομα, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις παρουσιάζεται σοβαρὰ μεταφέρωνται εἰς Ἀθήνας πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν θεραπείαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ ὑφυπουργὸς ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησιν του διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ νομάρχου καὶ νομιάτρου Καστορίας διὰ τὴν ταχεῖαν μεταφορὰν ἓξ ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐδήχθησαν ἀπὸ λυσσῶντα λύκον εἰς Ἀθήνας πρὸς νοσηλείαν.

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 13.— Ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἐργασίας καὶ οἰκονομικῶν, ὑπεγράφη προχθὲς ἡ ἀπόφασις χορηγήσεως δώρου διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας. Διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὁρίζεται, ὅτι οἱ ἐπὶ μισθῷ ἀμειβόμενοι θὰ λάβουν τὰς ἀποδοχὰς ἑνὸς δεκαπενθημέρου καὶ οἱ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, τὰς ἀποδοχὰς 15 ἡμερομισθίων. Ἡ καταβολὴ τοῦ δώρου θὰ γίνῃ εἰς μίαν δόσιν, τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς Μεγ. Πέμπτης 18 Ἀπριλίου. Τὸ δῶρον ὑπόκειται εἰς κρατήσεις καὶ εἰσφορὰς ὑπὲρ τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, καταβλητέας εἰς τέσσαρας δόσεις, τῆς πρώτης καταβλητέας τὴν 15ην Μαΐου 1957. Τῆς ἀνωτέρω ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως δικαιοῦνται οἱ συνδεόμενοι διὰ σχέσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου ἢ ὡρισμένου χρόνου ὑπάλληλοι, ὑπηρέται καὶ ἐργατοτεχνῖται, ἐφ' ὅσον ἡ σχέσις ἐργασίας διήρκεσε τοὐλάχιστον ἀπὸ 25)12)56 μέχρις 20 Ἀπριλίου 1957. Ἐργαζόμενοι τῶν ὁποίων αἱ σχέσεις ἐργασίας δὲν διήρκεσαν ὁλόκληρον τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα, δικαιοῦνται ὡς δῶρον τὸ 1)25 τοῦ μισθοῦ ἢ ἓν ἡμερομίσθιον ἀνὰ ὀκταήμερον χρονικὸν διάστημα τῆς σχέσεως ἐργασίας ἀπὸ 25)12)56 μέχρις 20)4)57. Δὲν λογίζονται ὡς ἡμέραι ἐργασίας αἱ ἡμέραι ἀδείας ἄνευ ἀποδοχῶν καὶ ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΗΡΩΟΥ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ 10.— Τὴν 24ην Μαρτίου στὸ μικρὸ μὰ προοδευτικὸ χωριό μας ἔγιναν μὲ σεμνὴ ἐπισημότητα τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἡρῴου, παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου, τοῦ βουλευτοῦ κ Λαμπροπούλου, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων, τοῦ διοικητοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως Μουδανιῶν, τοῦ δημάρχου Μουδανιῶν καὶ πολλῶν προέδρων κοινοτήτων.

Ἡ μουσικὴ τοῦ δήμου Μουδανιῶν ἀπέδωσε τὰς κεκανονισμένας τιμάς, αἱ δὲ μικροφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις συντέλεσαν εἰς τὴν ἀρτίαν ἐμφάνησιν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας, ἐγένετο ἐπιμνημόσυνος δέησις τηρηθείσης ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆς, ἐπικολούθησε δὲ κατάθεσις στεφάνων καὶ ἐκφώνησις λόγων. Ἐν συνεχείᾳ νεάνιδες τοῦ χωρίου μὲ τοπικὸς ἐνδυμασίας ἐχόρευσαν διαφόρους ἐθνικοὺς χοροῦς, ἡ ὅλη δὲ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ μὲ δεξίωσιν εἰς τὴν ἀγροτολέσχην.

Ἀξίζει ἕνα μεγάλο εὖγε στὸν πρόεδρο κοινότητος Κολτζικλόγλου Γεώργιον, γιὰ τὴν ἀρτία ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ὀργάνωσις τῆς ἑορτῆς. Τάξις, ἀκρίβεια σεμνότης ἦσαν τὰ κύρια χαρακτηριστικά της. —.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει δημοπρασίαν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἀνακαίνισιν ὁδοστρωσίας τῆς ὁδοῦ Ν. Μουδανιῶν—Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ ἀπὸ ΧΛΜ. 51—820 (Ν. Σύλλατα) ἐκ Θεσ)νίκης μέχρι ΧΛΜ. 58—820 (Ν. Τρίγλια) τμῆμα αὐτῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 8ην Μαΐου 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἐν Πολυγύρου Δεκτοὶ ἐργολάβοι Β', Γ' καὶ Δ' τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας ἀνασυγκροτήσεως ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις. Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς προσφορᾶς. Πληροφορίαι καὶ σχετικὰ τεύχη δίδονται παρὰ τοῦ γραφείου νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς,

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 11 11—4—1957
Ὁ νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς
ΖΗΣΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει πρόχειρον φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἄνευ ὁρίου, διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ οἰκήματος ταχυδρομείου Κασσάνδρας, προϋπολογισμοῦ δραχμῶν 8.000 ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως ἧς δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῷ γραφείῳ αὐτοῦ.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 26ην Ἀπριλίου 1957, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἐν Πολυγύρῳ Δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά, καὶ ἀνεγνωρισμένοι ἐμπειροτέχναι, ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 11—4—1927
Ὁ νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς
ΖΗΣΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ